

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 13/2020
18.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Дмитривић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за заштиту законитости туженог изјављеном против пресуде Основног суда у Горњем Милановцу П 191/19 од 04.06.2020. године, у седници одржаној 18.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости туженог изјављен против пресуде Основног суда у Горњем Милановцу П 191/19 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 191/19 од 04.06.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу накнади нематеријалну штету у износима ближе описаним у том делу изреке. Ставом другим изреке, преко досуђених износа тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде тужени је изјавио захтев за заштиту законитости.

Одлучујући о дозвољености поднетог захтева у смислу члана 423. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.04.2019. године. Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), важећи у време подношења тужбе, као ванредне правне лекове предвидео је ревизију, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде и понављање поступка.

У конкретном случају, тужени је изјавио захтев за заштиту законитости. Овај ванредни правни лек се могао изјавити у режиму важења Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који је престао да важи ступањем на снагу 01.02.2012. године Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11).

Како захтев за заштиту законитости важећим Законом о парничном поступку није предвиђен као правни лек, то је као такав недозвољен, па је Врховни касациони суд одлучио као у изреци.

Чак и да је тужени изјавио захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, и он би био недозвољен јер је право на изјављивање овог правног лека резервисано за Републичког јавног тужиоца (члан 421. став 1. ЗПП).

На основу члана 422. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић